

Egyházaink hitbeli ismereteinek elégtelenségéről

A keresztény egyházak jó másfélezer, ill. kb. négyszázötven évük folyamán alakították ki bibliánkra hivatkozó, - lényegében tévedhetetlennek minősített hittanaikat, természetesen az Úr Jézus J 16,12-13-ban említett¹, - sok át nem adott, (de későbbi időpontra megígért) **mondanivalójának ismerete nélkül!** E hiányosságokból eredő súlyos belső ellentmondások, hittitkok miatt - a hit és lét leghűsbavágóbb kérdései elfogadható megválaszolására való teljes képtelenségükkel, a múlt század közepe óta, - százmillió nagyságrendű hívőállomány veszteségeket éltek át.

(I.) Ennek szoros kísérőjelenségeit szenvedjük világszerte napjainkban, a bűnözés, alkoholizmus, narkotizmus, depresszió, öngyilkosság, stb. pusztító elharapózásában.

(II.) Ilyen fejlemények alapján teljesen kézenfekvő a kérdés: ugyan miért nem élnek egyházaink a Szent Szellem általi, minden igazságra való elvezettetés Urunk ígérete szerinti lehetőségével?

Ennek első fő oka az a tragikus tévhiedelem, amely szerint: mindaz, ami a „C” fejezetben idézett igékben mint ígéret elhangzott, - így a minden igazságra elvezettetés adományozása is, - **az első pünkösdőn a szent Szellem kitöltésével már beteljesedett volna:** „Az egyház megszületett, kezeli és hűen őrzi a nyert szellemi javakat. Senki ne próbálja hát az idézett igékből újabb kijelentések törvényességét kimagyarázni, amikor ilyenekre semmi szükség nincs, mert az egyház mindazt birtokolja és alkalmazza, ami az emberiség üdvre vezetését biztosítja.” Ez a beállítás azonban két súlyos ellenérvvel szemben

¹ .) „Még sok mondanivalóm van hozzátok de most el nem hordozhatjátok.” (J 16, 12.) , „De amikor eljön amaz, az igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.” (J 16, 13.)

is tarthatatlan!

1. Mert az egyházak a **Szent Szellem első pünkösdi bemutatkozása ellenére, - majd kétezer év óta is tanácstalanul állnak a legfontosabb hittételekbe ágyazott és mindenkit húsbavágóan érintő hittitkok komplexuma előtt!** A minden igazságra történt elvezéreltetés birtokában nem szállt volna ily mélyre a szószékek (= templomok) vonzereje!
2. Mert a **gyülekezetekből egyházzá szerveződött keresztények** felfogásbeli elhajlásai, **szakadásai**, hatalmi harcok, vallásháborúk, véres tömegüldözések és gyilkosságok, gályák, hontalanságba kényszerítések sok száz évnyi szenvedéstömege **a fenti állítást keményen cáfolja.**
3. **Megtetézi ezt még a mai kereszténység többszáz felekezetre szakadozottsága is** - kiáltóan bizonyítva, hogy sem a mennybemenetelig eltelt negyven nap folyamán, sem pedig az első pünkösdön **nem osztatott ki a nemhogy mindenre, de még az értelmezésbeli egységre eljuttató ismeretanyag sem.**

Holott, az általánosan érthető, istenien világos igaz-valóság komplexum első pünkösdi kinyilatkoztatásával, egyháztörténetünk e hitelrontó borzalmaktól teljes egészében megkímélhető lett volna! **Az első pünkösdön tehát, mindössze a nyelveken szólás, prófétálás lelki ajándékának arra az alkalomra korlátozott, tájékoztató bemutatása történt meg,** a majdani, ezernyolcszázas évek középtájára beérlelődő, világszélességű működésbe lépésének **hitelesítésére.**

De vajon miért nem küldte el, adta át ez idáig sem egyházainak Urunk a J 16, 12 — 13.-ban említett minden igazságra elvezérlő sok mondanivalóját? Ennek második fő oka az, hogy tévedhetetlenségének (ma is minden felekezetet jellemző) tévhiedelme **minden korábbi tévedés helyesbítését lehetet-**

**lenné tette, illetve teszi, és így a Szent Szellem indítására elő-
álló helyesbítőket mint tévelygőket rendre elhallgattatják!**
(Időben két szélső példa: Origenész² ill. Teilhard de Chardin.)
Az pedig külön tragédia, hogy az egyházak falain belül a fenti
csőd-tényezők ellenére oly nagy a magabiztosság, hogy a Szent
Szellem minden igazságra elvezérlő tanításait egyszerűen nincs
hol és kinek átadni, minthogy Ő - isteni hatalma ellenére csak a
„Lélek koldusai” (Mt 5, 3.) körében képes megnyilvánulni!
Lényegében folyamatosan ismétlődik a történelem: „Az övéi
közé jöve, és az övéi nem fogadták be Őt.” (J 1, 11.)

A legújabbkori prófétálás útján érkező, - érthető,
hihető - isteni igazvalóság ismeretanyagának hitépítő értékétől
vezetve - **kötelességünk rámutatni az egyházi „tévedhe-
tetlenség” tévhiedelme kárhozatos voltára**, amely kizárólag
a papi méltóságok hiúságától éltetve - erős másfélszáz év óta -
kultúremberiségünk 5-6 generációját fosztja meg az értelmes
gondolkodás hitépítés szolgálatába történő állításától, ill. a
szekularizáció és materializmus szellemi kihívására adható
hiteles, logikus keresztény válaszoktól.

*(Részlet Balogh Dezső. A hittitkok megnyíltak c. - letölthető
művéből)*

² Ld. Tanulmányok aloldalon: „Origenész a keresztény filozófia megalapozója” c. rész.